

"היופי של ציפורניים"

מאת: יוליה פרסיץ

גיהותנית, מחוז ירושלים, המוסד לבטיחות ולגיהות

מי מהבנות לא עשתה ציפורניים במכון יופי לפחות פעם אחת בחיה? נכון שזה יפה מאוד וגם מהנה. תוך כדי אבל האם אנחנו מודעים לחומרים הכימיים שנחבאים בתוך בקבוקונים קטנים של לכה, מייבש, מבריק וכו'? האם אנחנו יודעים בכלל מה יש בתוכם ואיך החומרים האלו משפיעים אלינו? כולם יודעים שיש קצת ריח תוך כדי עשייה, אבל זה עובר די מהר... האומנם? זה נכון בשביל הלקוחות אבל מה עם המניקוריסטית שיש לה יום עבודה מלא בטיפולי ציפורניים?

במהלך יום עבודתם מניקוריסטיות (נכון שרוב עובדים בתחום טיפולי יופי הינן נשים ובאמריקה מדובר על 95% נשים שעובדות כטכנאיות ציפורניים) משתמשות במגוון רחב של החומרים הדרושים לטיפול בציפורניים כולל תהליכי בניית ציפורניים ובין היתר הן עלולות להיחשף לחומרים כימיים השונים.

החשיפה שמתרחשת הינה חשיפה יום-יומית למגוון רחב של חומרים בו זמנית (במיוחד אם מדובר על מספר תהליכים מקבילים שמתבצעים בסלון) וכל זאת מחמיר כאשר מדובר על מקום עבודה שאינו מאוורר מספיק טוב.

פגיעה בריאותית אפשרית

חשוב לזכור שהנזק הבריאותי שעלול להיגרם מחומרים אילו, כמו מכל חומר כימי אחר, תלוי במשתנים רבים כמו: משך חשיפה, ריכוזי חומר באוויר, תכונות ספציפיות של החומר ועוד. חלק גדול מהחומרים הנמצאים בשימוש במכוני יופי הינם בעלי פוטנציאל לגרום לאלרגיה (אלרגיה נשימתית או אלרגיה של עור) נציין שהשפעת החשיפה **המשולבת** למספר חומרים בו זמנית גם אם לרמות נמוכות – פחות מוכרת.

רשימת החומרים העיקריים

להלן רשימת מרכיבים והשפעתם על בריאות האדם שנמצאו בחומרים שבשימוש בתהליכי טיפול בציפורניים: אצטון, בוטיל אצטט, דיבוטיל פטאלאט, אתיל אצטט, אתיל מטאקרילאט, מתיל מטאקרילאט, פורמלדהיד, טולואן.

איפה ניתן למצוא את המידע לגבי החומרים?

את המידע הבטיחותי ניתן לראות על גבי התווית המודבקת על האריזה של התכשיר (בקבוקון) או בדפי מידע המועברים יחד עם המוצר (לדוגמה, MSDS – גיליון הבטיחות) אשר כולל גם את התיאור של השפעות בריאותיות של החומר. את גיליונות הבטיחות ניתן לדרוש מהיצרן או הספק של החומר.

כיצד ניתן למזער את החשיפה ולהגן על העובדים?

גם המעסיק וגם העובד חייבים לבצע מספר פעולות על מנת למזער את החשיפה לחומרים מסוכנים ולהגן על בריאות העובד.

1. לבחור מוצר פחות מסוכנים ולהכירם.
2. לוודא אוורור של המקום.
3. לעבור לשיטות עבודה בטוחות.
4. להגן על העור.

לבחור מוצר פחות מסוכן.

- כאשר הדבר אפשרי, מומלץ להשתמש בחומר פחות רעיל.
 - א. 3-free – מוצרים מסוימים נקראים 3-free, כלומר ללא "טריו רעיל" (הכוונה לנוכחותם של החומרים הבאים – טולואן, פורמלדהיד ודיבוטיל פטאלאט).
 - ב. Acid free – מספר פריימרים נקראים כך כדי להכריז על כך שאין בתוכם חומרים כמו חומצה מטאקרילית.

במאמר זה, התייחסנו רק לסיכונים כימיים הקיימים בסביבת העבודה של מניקוריסטית. יש לזכור שקיימים היבטי בריאות ובטיחות נוספים כגון ארגונומיה, תאורה, מחלות זיהומיות ועוד הדורשות התייחסות.